

Betænkning

over forslag til lov om fyrværkeri.

(Afgivet af udvalget den 16. december 1965).

Udvalget har holdt 6 møder og herunder haft 2 samråd med justitsministeren.

Der er modtaget deputationer fra Foreningen af Fyrværkerifabrikanter og -grossister i Danmark og fra Landsforeningen for bedre Hørelse. Der er endvidere modtaget skriftlige henvendelser fra følgende organisationer: Tobakshandlernes Landsforening, Danmarks Tapet- og Farvehandler Forening, Grosserer-Societetets Komité, Provinshandelskammeret, Foreningen til Dyrenes Beskyttelse i Danmark og De samvirkende Invalideorganisationer.

Ud fra de i bemærkningerne til lovforslaget anførte grunde har der i udvalget været enig tilslutning til de foreslåede skærpede bestemmelser om fyrværkeri.

Udvalgets forhandlinger har derfor i væsentlig grad drejet sig om tidspunktet for lovens ikrafttræden, og ønskeligheden af at rykke lovens ikrafttræden frem til en dato i december for at undgå nytårsskyderi og dermed følgende høreskader hos børn og unge ved det forestående årsskifte har været delt af hele udvalget.

Deroverfor er det gjort gældende, at det fyrværkeri, der agtes anvendt ved årsskiftet, må antages allerede i alt væsentligt at befinde sig hos forbrugerne, og at politiet kun i ringe grad har mulighed for at hindre dets anvendelse.

Dertil kommer, at der ved en øjeblikkelig ikrafttræden af loven opstår spørgsmål om at yde erstatning til handlende og andre, der måtte lide tab som følge af de nye bestemmelser.

Justitsministeren har ved 1. behandling givet udtryk for den opfattelse, at der ikke foreligger noget ekspropriativt indgreb og

altså ikke nogen *pligt* til at yde erstatning, men udvalget mener, at der ved en øjeblikkelig ikrafttræden af loven burde ydes en *billighedserstatning* for de ved loven forårsagede tab. Nærmere regler herom måtte i overensstemmelse med sædvanlig praksis optages i loven. Følgende spørgsmål måtte herunder afgøres:

a. Hvem skulle have erstatning? Alene erhvervsdrivende eller tillige forbrugere og andre, der — direkte eller indirekte — lider tab ved lovens gennemførelse?

b. Hvad skulle erstattes? Alene eksisterende lagre eller tillige udgifter til transport, oplagring og medhjælp samt muligt også næringstab? Skulle alle lagre, uanset om varerne var mere eller mindre kurante, erstattes?

c. Hvor stor skulle erstatningen være? Skulle indkøbspris (fabrikationspris) eller udsalgspris lægges til grund ved erstatningsberegningen? Skulle der ydes fuld erstatning eller kun et mindre beløb?

d. Hvorledes skulle ordningen administreres? Hvilke myndigheder skulle foretage kontrol og opgørelse? Skulle afgørelserne kunne påklages til højere myndighed? Hvilken dokumentation kunne kræves?

Udvalget har ikke haft mulighed for inden for den begrænsede tid, der stod til rådighed, at tage stilling til alle disse spørgsmål og i forbindelse med justitsministeren at få udformet de nærmere regler herom.

Af de nævnte grunde har man da ment at måtte fastholde den af justitsministeren foreslåede ikrafttrædelsesdato, den 15. januar 1966.